

-DÜNYAYI GEZİYORUM-

Şirin

Rusya'da
Uyutah Gölü

Birsen Ekim Özen

ELİT BİR UÇUŞ

Hayat size engel çıkardığında aslında o engelin ardından bir de sürpriz gönderiyor. Bunu ilk kez sınıftaki test sonrasında fark etmişim.

Öğretmenimiz korkunç derecede zor sorular hazırlamış, ben onların çoğunu çözememiş, sınav sonrasında öğretmeni-
miz her şey çok basitmiş gibi anlatırken çözümleri hayretle izlemiştim. Daha sonra bu zorlu ve sınırlarımı bozan sınav soruları televizyondaki bilgi yarışmasında çıkmış, ben de Eskimolar'ın evlerine ne ad verilir sorusuna **"iglo"** diyerek hem annemlerin takdirlini hem de o anda bizim evde olan komşuların alkışlarını kapmıştım. Bu havalı bir beş almaktan bile güzeldi.

Yani, “**Bunlar ne biçim sorular?**” diyerek iyi not almamın önünde engel olarak gördüğüm sorular, sonradan benim mutlu olmama sebep olup sürprize dönüşmüşlerdi.

Bu yüzden bugün havaalanında karşılaştığımız problemin arkasından enfes bir sürpriz geleceğini hemen anladım, Fisto gibi ağlamaya başlamadım.

Bavullarımızı vermek için görevli ablanın önünde sıraya girince, biletlerde bir sıkıntı olduğu ortaya çıktı. Uçak firması hata yapıp bir koltuğa iki bilet

kesmişti. Bu durumda bizim gruptan bir kişi uçağa binemeyecekti, çünkü uçak dolmuştu.

Bu bir kişinin kim olacağı ise tamamen bize kalmıştı. Öğretmenimiz düşünmeye başlayınca

Fisto da İspanya'da kalmak istemediğinin altını çizmek için ağlamaya başladı. Kıvrır, kendisi uçak bileti işlerinde uzmanmış gibi, böyle hataların olabileceğini söyledi. Lokum sakın, Hombili ise ümitliydi. Önüne bir sürü tapas yığarlarsa bir dahaki uçağı havaalanında tek başına bekleyebileceğini öğretmenimize hemen aktardı.

Ama kısa zaman içinde uçağa binemeyecek kişinin çocuklardan biri değil, büyüklerden biri olacağını anladık. Çünkü öğretmenimiz, aynen şöyle tane tane anlattı:

- Boşuna üzülmeyin, çocuklar her zaman önceliklidir. Sizin burada kalmanız söz konusu bile değil. Üstelik şimdi gidip tekrar konuşacağım. Bu sorunu mutlaka çözmeleri gerekir.

Öğretmenimiz tekrar konuşmak için görevlilerin yanına gittiğinde, ben de gelecek sürprizi beklemeye başladım. On dakika sonra sürpriz gerçekten de geldi, ama bana değil Hombili'ye.

- Çocuklar, gruptan biri "businessclass"ta uçacak. O kişi arkadaşınız. Şanslı bilet ona kesilmiş.

Öğretmenimiz Hombili'yi gösteriyordu. Biz ilk önce onun ne dediğini anlamadık. Uçakta uçmak için ayrı bir oda filan yoktu. Bir tuvaletleri biliyorum bir de kanat kısımlarını. Kanat üstünde uçulmayacağına göre Hombili tuvalette mi uçacaktı yani? Bu gerçek bir sürprizdi işte!

Yalnız bu durumda bu sürpriz diğer yolculara kâbus olacaktı. Çünkü yolculuğumuz dört saatten fazla sürecek, Barselona'dan havalanıp Rusya'nın en havalı şehrine, Saint Petersburg'a uçacaktık. Bir uçak dolusu insanın dört saat tuvalete girmeden uçuşması daha önceki gözlemlerime göre imkânsızdı.

- Öğretmenim, arkadaşımız tuvalette mi uçacak? O zaman biz tuvalet için nereye gideceğiz?

Öğretmenimiz çok fena güldü.

- Ay sen çok yaşa emi? Yine güldürdün beni. "Businessclass" tuvalet değil, uçağın girişindeki ilk koltuklar. Oradaki koltuklar daha geniş, üstelik ikram da farklı. Arkadaşınız orada uçacak işte.

Hepimiz Hombili'ye baktık. Orada neler olabilirdi ki? Ben daha önce o koltukların yanından geçmiştim, ama farklı olduklarını hiç düşünmemiştim.

Fisto ağlamayı kesmiş, teyzesi ile ilgili sohbete giriş bile yapmıştı.

– Bu “businessclass”ın biletleri çok pahalı oluyor.

– Fisto, eminim teyzem uçtu diyeceksin şimdi de...

Fisto, Hombili'ye ters ters baktı.

– Teyzem bile uçamadı. Bak, o kadar zengin işi bir şeye bedavaya bineceksin.

Merakımı yenemedim. Zaten yenmekle de pek uğraşasım yoktu.

– Orada ne var ki? Daha önce fark etmemiştim bile.